

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

der for de Regnskabsaar, for hvilke Loven finder Anvendelse, maa udbetales et Udbytte, der svarer til den gennemsnitlige Udbytteprocent for de tre sidste Aar før Krigens Udbrud, nemlig de tre sidste før 1. September 1939 afsluttede Regnskabsaar. Hovedregelen er altsaa den, at der gives Selskaberne Adgang til at udbetale et Udbytte, der svarer til Gennemsnittet af, hvad Selskaberne har udbetalt i tre tidligere Regnskabsaar, en Beregningsnorm, der for de Selskaber, der har deklareret ensartede eller dog jævne Dividender, aabner Adgang til at fortsætte den hidtidige Udbyttelinie.

Saaframt et Selskab ikke har tre tidligere Regnskabsaar, der kan danne Grundlag for Gennemsnitsberegningen, fastsættes det, at hvis der kun er to Sammenligningsaar, vil Gennemsnittet af disse to Aars Udbytteprocent kunne anvendes som Grundlag for Beregningen af tilladt Udbytte, og har et Selskab kun eet Sammenligningsaar, anses dettes Udbytte som Gennemsnitsdividende. Endelig er det for saadanne Selskaber, der intet Sammenligningsaar har, fastsat, at disse vil kunne benytte 6 pCt. af den indbetalte Aktiekapital som Grundlag for Beregningen af tilladt Udbytte. Jeg skal endvidere bemærke, at det er fundet praktisk at bestemme, at Selskaberne kan fastsætte Udbyttet til fulde hele eller halve Procenter. En tilsvarende Bestemmelse findes ikke i Loven af 30. Maj 1940, og vi har derfor set en Række Aktieselskabers Regnskaber med mærkeligt brudne Udbytteprocenter. For at undgaa alt for mærkværdige Brøker er det nu foreslaaet, at Selskaberne skal kunne forhøje den tilladte Udbytteprocent til nærmeste hele Procent, hvis Brøken er over $\frac{1}{2}$, medens de, hvor Brøken er under $\frac{1}{2}$, kan forhøje Udbytteprocenten til nærmeste halve Procent.

Ved Siden af Hovedregelen, der som nævnt bygger paa Gennemsnittet af de Udbytteprocenter, der er udbetalt i de 3 sidste Regnskabsaar før Krigens, er der aabnet Adgang til, saaframt Selskabernes Aarsoverskud giver Mulighed herfor, at give et noget større Udbytte. Regelen gaar ud paa, at den nævnte Gennemsnitsdividende kan suppleres med indtil en Fjerdedel, men for at kunne gøre dette maa flere Betingelser foreligge opfyldt. For det første maa der til Udbetaling af et yderligere Udbytte i det højeste kun anvendes Halvdelen af det Beløb, hvormed Aarsoverskuddet — frasat Overførsler fra tidligere Aar — overstiger Gennemsnitsdividenden

med et Tillæg af 50 pCt., og for det andet er det en Betingelse, at der finder en særlig Reservefondshenlæggelse Sted, som jeg senere skal omtale. Denne Henlæggelses Størrelse skal andrage et dobbelt saa stort Beløb som det, der udbetales ud over Gennemsnitsdividenden.

Endelig bestemmes det i § 1, at et Selskab, uanset om Reglerne om Gennemsnitsdividenden maatte føre til en mindre Procent, altid skal have Lov til at udbetale et Aarsudbytte paa indtil 6 pCt. af den indbetalte Aktiekapital — naturligvis forudsat, at Regnskabet gør dette forsvarligt.

Forslaget finder for de af dette omfattede Selskaber Anvendelse for de Regnskabsaar, der udløber inden 1. Juli 1942. Det vil altsaa sige, at alle de Selskaber, hvis Regnskabsaar udløber inden dette Tidspunkt, er omfattede af Forslaget og dermed undergivne Begrænsning med Hensyn til Udbetaling af Udbytte. For at give en klar Afgrænsning i Forhold til de Selskaber, der allerede har holdt endelig Generalforsamling med Vedtagelse af Aarsregnskabet, er det i § 2 fastsat, at Forslagets Bestemmelser om Udbyttebegrænsning ikke finder Anvendelse paa de Regnskaber, der foreligger vedtaget ved endelig Generalforsamlingsbeslutning forud for Forslagets Fremsættelsesdato, altsaa i Dag den 25. Juni. Har et Selskab — og dem vil der jo være nogle af, dog ikke mange — saaledes allerede deklareret Udbytte ved endelig Generalforsamlingsbeslutning, vil der ikke blive gjort noget Indgreb heri, men Selskabet vil være undergivet Loven i næste Omgang, for saa vidt dets næste Regnskabsaar udløber inden 1. Juli 1942. Jeg bemærker i denne Forbindelse, at Ændring af Regnskabsaar med det Formaal at komme uden om Loven ikke vil blive anerkendt af Skattevæsenet. Endvidere indeholdes der i Forslagets § 2, 2det Stykke, en Bestemmelse om, at Udbyttebegrænsningsreglerne ikke kommer til Anvendelse paa Selskaber, der er stiftet efter den 21. Maj 1940, medmindre de paagældende Selskaber helt eller delvis maa anses som en Fortsættelse af et andet Selskab, paa hvilke Bestemmelserne vilde have fundet Anvendelse. Denne Regel svarer til den gældende Lovs § 1, 2det Stykke, og jeg finder i denne Forbindelse Anledning til at fremhæve, at Aktieselskabsloven — det er Lovens § 44, 2det Stykke — indeholder en Regel, der tager Sigte paa nye Selskaber, idet det her er fastsat, at der i Udbytte ikke maa udbetales mere end 6 pCt. aarlig, naar den lovmæssige Reservefond ikke udgør $\frac{1}{10}$ af Aktiekapitalen.